

komme ind paa en Underjøgelse af, hvorvidt han har Gøne eller ikke, og det er et helt nyt Moment. Naar vi have indskrænket os til at foreslaa, at den oprindelige Bestemmelse skulde gjenindsættes, er det ikke, fordi vi jo erkjende, at den har sin betydelige Ulempe; men den har paa den anden Side den Fordel, at det er det gamle fra ældre Tid Bestaaende, som nu i henved 100 Aar, maaske allerede før dette Aarhundredes Begyndelse, havde Gyldighed, og som derfor ikke kan antages at ville medføre store Ulemper. At Betalingen er foreslaaet forhyøiet er en Følge af den Prisforhøielse, som er indtraadt, siden Bestemmelsen blev givet. Jeg tillader mig at anbefale vort Forslag til det høie Things Bifald.

Mourier-Petersen: Jeg har ogsaa sluttet mig til det stillede Undringsforslag, fordi jeg finder Betænkkelighed ved det Forslag, der vedtoges ved 2den Behandling, og som nu findes i Lovforslagets § 3 første Stykke. Min Hovedgrund er imidlertid ikke bleven det, som blev udtalt baade i forrige Møde og i dette Møde af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Griffen), at det har noget Støvende ved sig, at vi forhøie Taxten for de mindre velhavende Samfundsklasser, Husmænd og Indrefter, samtidig med, at den nedlægges for Gaardmændene, skjøndt jeg vil give ham Ret i, at det ikke er nogen heldig Bestemmelse; men det forekommer mig, at der er saameget mindre Grund til at fastsætte denne ensartede Taxt, naar man dog alligevel forudsætter, hvad den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner) jo gjorde i sit Foredrag, at Gaardmændene altid ville betale mere end den lovmæssige Taxt, og jeg giver ham Ret i, at det vistnok i de fleste Tilfælde vil være saa. Thi naar man forudsætter dette, naar Løven altsaa hviler paa denne Forudsætning, hvorfor saa ikke ligesaa godt slaa det fast i Løven og vedtage, at Gaardmændene skulde erlægge den høiere Taxt, som man dog forudsætter, at de ville yde i de enkelte Tilfælde. Men forøvrigt er det jo dog kun en Formodning, noget Bestemt kan man ikke sige i saa Henseende. Jeg skal i det Mindste ikke udtale mig bestemt derom, dertil kræfter mine Erfaringer ikke til. Jeg tror ganske vist, at det er Tilfældet i flere Egne, at der ydes noget Mere, men Muligheden er dog ogsaa tilstede for, at en maaske velhavende Gaardmand, som kan være en god Økonom — og den Slags Folk findes i alle Samfundsklasser, altsaa vel ogsaa i Gaardmændsklassen — eller som overhovedet ikke har Lyst til at spendere noget extra paa Jordemoderen, ikke vil betale Mere end den lovmæssige Taxt, og jeg ser ikke nogen Grund til ved denne nye Lov at give ham nogen Fordel fremfor den mindre velhavende eller fattige Husmand eller Indrefter, som ikke har Lyst til at henvende sig til Kommunen med Beggjering om at faae Betalingen refunderet. Det har forekommet mig, at

det var noget uheldigt ved Lovforslaget saaledes at sætte en ensartet Taxt for de forskellige Samfundsklasser, al den Stund man dog forudsætter, at Gaardmændsklassen, den mere velhavende Gaardmand, vil yde en større Betaling. — Jeg har dernæst imod — og det er min største Betænkkelighed, som jeg har mod Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet — at give carte blanche paa Kommunen for dem, som ikke have Gøne, til at kunne faae Betalingen refunderet, thi jeg tror, at det let vil kunne blive misbrugt; selv om der er Enkelte, der ville afholde sig derfra af en naturlig Væresføielse, er der dog vistnok Mange, som have den Mening, at de bør have Betalingen refunderet af Kommunen, og Kommunen, som jo ganske vist har det i sin Magt at sige Nei, kan dog have Bænkkelighed ved at trække Grænsen mellem, hvor Vedkommende skulde have denne Ret, og hvor ikke. Enhver veed jo, hvor vanskelig det ofte kan være for et Sogneraad at bestemme, hvorvidt der skal ydes en Fattighjælp, og bedømme en Persons Trang, men det er dog ganske vist, at det er lettere, hvor der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Person overhovedet kan ernære sig og Sine, end naar Taleren er om at bedømme, hvorvidt en Person, som ellers ikke er under Kommunens Forsørgelse, i et enkelt Tilfælde som dette har Gøne eller ikke, saaledes at han bør have Betalingen refunderet eller ikke. Det vil altid frembyde store Bænkkeligheder for Kommunen, og det er ikke behageligt for Kommunen at afgjøre det; thi vi maa vel huske paa, saaledes som det ogsaa blev gjort gjældende ved 2den Behandling, og hvad jeg ogsaa anser for rigtigt, at det jo er Meningen, at den Hjælp, der i disse Tilfælde ydes fra Kommunen, ikke er nogen Fattighjælp; men i saa Fald, naar det ikke skal betragtes som Fattighjælp, tror jeg, at det burde have været udtrykkelig udtalt i Lovforslaget. Jeg anser det for en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke udtrykkelig er udtalt, at de, der ikke have Gøne til at yde denne Betaling, og som derfor skulde have den refunderet af Kommunen, ikke betragtes som havende faaet Fattighjælp; thi, saaledes som det staar i Lovforslaget, uden nogen saadan Tilføielse, vil det i det praktiske Liv blive opfattet, som om den Hjælp, der ydes fra Kommunen, er Fattighjælp. Jeg veed nemlig ikke rettere, end at enhver Hjælp, der ellers ydes af Kommunen til trengende Behoere, være sig af Naturalier eller i Penge, er Fattighjælp, naar det da ikke er et midlertidigt Laan. Jeg tror derfor, som sagt, at der burde været en Tilføielse i denne Retning i Løven. — Der er endelig ogsaa en Mangel i Lovforslaget, som blev fremhævet ved 2den Behandling, jeg tror af den ærede Landsthingsmand, der sidder straaß overfor mig (Schlegel), nemlig, at det burde have været nøiere betegnet, hvilken Kommune det er, der af sin Kasse skal udrede